

Føroyingar við norskum skipum.

Nógvir Føroyingar hava verið við norskum og íslenskum fiskiförum í ár. Men meðan teir, ið verið hava við Íslendingum, ikki hava fingið so nógv í peningi, lata hinir, ið við Norðmonnum hava verið, ógviliga væl at.

Vit hittu ígjár ein føroyskan fiskimann, sum hevði verið í Grønlandi við norskum linufari. Hann segði, at hann fór heiman síðst í apríl, og tá siglingin var frároknað, helt hann, hövdu teir einans *fiskað góðar* 5 vikur; men úrtøkan var so góð, at hann kendi bara einki til tilíkt. Teir hövdu fiskað um 200 tons. Eini 75 hövdu teir landað í Føroyingahavnini fyri 127 oyru kg., og nú var skipið farið til Noregs við ca. 120 tons. Fyri henda fisk fingi teir 160 oyru fyri kg. Hann roknaði seg at hava tjent stívliga 4.500 kr. henda túrin. Nú biðaði hann eftir skipinum, ið hann skuldi fara ein túr afturat við. Hann segði seg vera ógviliga harman um at siggja Føroyingar leggja yviri í Føroyingahavnini og landa fyri spottprísir og helt fyri, at forvitnisligt hevði verið at vitað, hvør ið fekk allan tann pening, ið har fór ímillum. Tað mátti verið annað hjá Erlendi at fingið í rættlag, enn at kroysta tingið til eina minstulønartryggjan, sum teir — fiskimenninir sjálvir — koma til at rinda aftur í skatti, og so kortini einki fáa burturúr, tá saman um kemur.

Vit spurdu hann, hvussu Norðmenn vóru at vera saman við. — Hann segði, at sær dæmði teir væl. Føroyingar hövdu nógv at læra av teimum hvat sparsemi í driftini víðvætti. Tað var heilt einastandandi, teir vóru þjóknir og ansnir við reiðskapi. Har var einki sum at at blaka nakað yvir borð — nei hvørt sindur varð umvalt, so tað gjörði fulla nýttu aftur. Og so var tað tann fiskur, ið ikki varð saltaður, kalvi o. a., hann var ísaður. Men ikki helt hann Norðmenn handfara fiskin so vandaliga sum Føroyingar gera. — Tað mátti verið annað at fingið eina góða avrokning frá fiskasöluni heldur enn handan lepan, teir sendu okkum fyri at siga okkum frá, hvussu vit skuldu fara um fiskin, so hann kundi gerast fyrsta flokks marknaðar vöra. — Hvi skulu vit lata fyrsta flokks fisk til lægstu prísir? helt hann.

Sjálðsamur fuglur.

Á Viðareiði er í ár funnin sjálðsamur kjógvungur. Vanliga eru teir dimmir ella morreyðir á liti, men hesin ungin, ið nú er hálvvaksin er snjóhvitur. Tað er ikki ein dimm fjøður á kroppi hansara.

TRYGGINGARSAMBANDIÐ FØROYAR

Føroya Kriggstrygging. telf. 1086
Føroya Brunatrygging. telf. 1089

Føroya Sjóváttrygging. telf. 1086
Føroya Vanlukkutrygging telf. 1721

Vit tryggja:

Báatar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egnu trygging -

Grót og skervur.

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót eiga at venda sær til kom munukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimitað. Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimita grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmann fyri kommununa.

Froðbiar sóknar kommuna

P.F. FØROYA BANKI

(Stovnaður 1906)

Hövuðsskrivstova:
TÓRSHAVN
Tlf. 1350

Suðuroyar deild:
TRONGISVÁGI
Tlf. 32

Renta av innskoti við uppsøgu uppá 3 mánaðar 4 % p. a.
Renta av bankabók 3 1/2 % p. a.

Bankin er opin 10—12 og 14—16 — Leygardag 10—14
Suðuroyar deild opin kl. 10—12 og 13—15.
leygardag - - 10—12 og 13—14.

FÆRÖSK MARGARINE

VITA No 1

VITAMINISERET

FÆRÖSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Ganga undir í donskum eggum

— tey føroysku á sjógvin!

Tað er royndur lutur, at tey føroysku eggini eru nógv betri enn tey donsku, ið innflutt verða. Enn kunnu vit ikki framleiða nógv mikið til egna nýtslu, men tað kunnu vit lættliga gera. Krambúðarhyllarnar boygna undir donskum eggum.

Samstundis fara í túsindavís av eggum — okkara egnu framleiðslu — í køstin úti á bygdunum. Keypmenn á bygdunum, ið keypa føroysk egg, sleppa ikki frá teimum inntil stórbygdarnar. Hjá stórbygdarkeypmanninum er tað jú líka lættligt at rita númer orð til Keypmannahavnar. Hann skal hava aðrar vørur har kortini.

Við hetta lag fáa vit ikki eitt fet meira av sjálvstyri.

Við hetta lag sópa vit okkara hart vunnu tjóðarinntøku út av landinum. Vit drepa okkara egnu framleiðslu. Vit drepa smábygdarnar, ið nettupp skulu liva av tílíkari framleiðslu.

Vilja Føroyingar ikki ásanna henda veruleika, og vilja teir, ið

handilin skulu røkja ikki taka okkara egnu framleiðslu fyrst, ja, so er deyðin í durunum, so er best at halda uppat og til fullnar ásanna, at vit eru eitt uppgávufólk og liva hareftir.

Vit hava ikki ráð at spilla 300.000 kr. árliga av okkara tjóðarinntøku til donsk egg, tá ið vit kunnu framleiða tey sjálvir.

Føroyingar! Fylkist við javnaðarmonnum um ein miðvísan uppbyggingarpolitikk — móti drápspolitikkinum.

Í dag, 17. juli, fyllur ein kendur og avhildin vághingur, *Aleksander N. Wilhelm*, keypmaður, 70 ár.

MJØLL

vaskievní

ergamalkent her í Føroyum

Dagblaðið parar.

Tað er rímligt, at Dagblaðið er farið at kanna eftir, hvør skal taka við aftaná valið. Teir eru jú fullkomiliga greiðir yvir, at teir politisk hava spælt fallit saman við sambandinum, og teir skilja, at veljarar teirra fara at venda sær frá teimum í hópatali — teir kenna seg illa royndar av sambands—fólkaflokks samgonguni. So eru teir farnir at skimast eftir, hvør ið man fara at taka við aftan á teimum.

Nú hevur Dagblaðið so leingi ikki hugsað um annað enn Erlend. So eina náttina, blaðstjórin hevði marruna, á hann fyrst sær tað ræðuliga sjón, at javnaðarmenn og tjóðveldismenn saman fóru at ota teir burtur úr Tinganesi. — Jú, hann kann vera stuttligur, hann Knútur.

Licitación.

Gerð av hövuðskloakk yvir matr. nr. 858 a og 858 c (frá »Grønlandi« til Landavegin) verð ur her boðið fram til almenna licitación.

Frágreiðingar, treytir og tekningar fáast til láns móti 20,— kr. í veðhaldi á verkfrøðingsskrivstovu Tórshavnar kommunu frá mánaðegi tann 12. juli kl. 10.

Skrivlig boð í afturlatnum konvolutti merktur:

»Boð uppá hövuðskloakk« verða send verkfrøðingsskrivstovuni í seinasta lagi týsdagin tann 20. juli kl. 12 (á miðdegi), og tá opnað, meðan teir, ið boðið hava eru hjá-staðir.

Tórshavn, tann 8. juli 1954.

TEKNISKA NEVND TÓRS-
HAVNAR BÝRÁÐS

»Sannur fólkavilji.«

Eg siggi oftani nevnt í 14. sept. at vit skulu lata hin sunna fólkaviljan koma til ræði her á landi.

Hesir menn mugu halda seg umboða fólkaviljan.

Nei, hesi lygnini trúgvi eg í øllum førum ikki.

Eitt mark er fyri, hvussu nógv mold, menn kunnu blaka í eyguni á fólk.

Hvussu umboðar blaðstjórin á 14. sept. fólkaviljan?

Hvussu nógv fiskimenn spurdi hann eftir, tá ið hann avblásti verkfallið hin 19. apríl 1953?

Hvussu nógv fiskimenn spurdi hann eftir, tá ið hann av nýggjum fór í verkfall í vár?

Ongan !!!

Torir hesin maður at skriva um hin »sanna fólkaviljan« ella er einki mark fyri skrivifrekleika her á landi.

Áskoðari.